

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/137/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812208447
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8812208447.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Ireny Dobňákovej a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: K. I., nar. XX.X.XXXX, bývajúca v B. Q. XXX, o zaplatenie 275,28 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 4C/212/2012-41 zo dňa 19.9.2013, jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu a žalovanej trovy konania nepriznal. V dôvodoch rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 275,28 eur, úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne z uvedenej sumy od 6.8.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou od 1.1.2006 došlo zrušením bez likvidácie k zániku spoločnosti, ktorá bola účastníkom zmluvného vzťahu, pričom imanie zanikajúcej spoločnosti prešlo na spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., (ďalej len „postupca“), ktorá sa v dôsledku zlúčenia stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti, tak ako je uvedené vo výpise z obchodného registra postupcu. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.12.2007 medzi postupcom a žalobcom postúpil pohľadávku voči žalovanej. Dňa 6.12.2005 bola uzatvorená Zmluva č. 1027857 (ďalej len „zmluva“). Platne uzatvorenou zmluvou sa žalovaná zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Žalovaná si túto zmluvnú povinnosť neplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhovala sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok vo výške 275,28 eur. Žalovaná uznala tento záväzok v Dohode o uznaní záväzku, ako aj náklady inkasného konania, ktoré si žalobca v konaní neuplatnil. Keďže žalovaná si svoj záväzok zo zmluvy neplnila riadne a včas, žalobca uplatnil zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 4.12.2007, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Žalovaná ku dňu spísania žaloby neuhradila žiadnu sumu. Dlžná suma k uvedenému dňu bola vo výške 275,28 eur, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 275,28 eur (rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu). Žalovaná v konaní vzniesla námietku premlčania a žiadala žalobu zamietnuť.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav, podľa ktorého pôvodný veriteľ spoločnosť TatraCredít, a.s. a žalovaná uzavreli dňa 6.12.2005 Zmluvu o úvere, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej finančné prostriedky na kúpu vopred určeného tovaru a to 4 ks zimných pneumatík a

žalovaná sa zaviazala finančné prostriedky veriteľovi vrátiť v 24 mesačných splátkach po 460,- Sk, pričom časť kúpnej ceny v sume 460,- Sk uhradila pri podpise zmluvy. Podľa Preambuly Všeobecných obchodných podmienok Zmluvy o úvere poskytovaných spoločnosťou TatraCredit, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“), klient ako kupujúci si kupuje od spoločnosti tovar vyšpecifikovaný na prednej strane zmluvy o úvere a spoločnosť ako predávajúci sa zaväzuje tovar obstaráť, dodať a poskytnúť mu na zakúpenie tohto tovaru spotrebiteľský úver za dohodnutých podmienok. V zmysle článku I. písm. a) Obchodných podmienok, účelom zmluvy je poskytnutie spotrebného úveru v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu spotrebiteľa z jednotlivých produktov spoločnosti. Podľa článku III. písm. a) Obchodných podmienok spotrebiteľ je povinný splácať riadne a včas poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach v termínoch určených v splátkovom kalendári, inak vo výške a termínoch uvedených v zmluve a VOP. Splátky sú splatné do 20. dňa v mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý úrok, príslušná časť istiny a poplatky, pričom výška jednotlivých splátok je stanovená v zmluve. Z článku III. písm. c) Obchodných podmienok vyplynulo, že spotrebiteľ je povinný uhradiť spolu s úverom aj zmluvne dohodnuté úroky, ktoré sú vypočítané ako anuitné a ďalšie náklady spojené so spotrebiteľským úverom zahrnuté do jednotlivých splátok. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.4.2007 spolu so žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 3.12.2007 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, žalovaná neuhradila prvú splátku dňa 20.4.2006 a dátum poslednej úhrady bol dňa 19.4.2006 a dátum vypovedania bol dňa 21.11.2006. Počet dní omeškania v danom prípade k rozhodujúcemu dňu 21.11.2007 bol 365. Dňa 26.6.2009 bola uzatvorená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“) medzi žalobcom a žalovanou, ktorá túto Dohodu podľa článku 1.2 podpísala ako dlžník. V článku 2. Dohody - Uznanie záväzku, žalovaná ako osoba uvedená v bode 1.2 uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 275,28 eur, príslušenstva a nákladov na inkasné konanie v sume 39,83 eur. V článku 3. Dohody - Forma splatenia záväzku, bod 3.1. osoby uvedené v bode 1.2 a 1.3 vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Žalobca listom zo dňa 12.7.2012, označeným ako pokus o zmier, vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 571,45 eur, pozostávajúcej z neuhradeného úveru vo výške 275,28 eur, zmluvnej pokuty v sume 27,53 eur, zmluvného úroku vo výške 228,81 eur a nákladov inkasného konania v sume 39,83 eur.

Súd ďalej vec právne hodnotil v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a/, § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 6 ods. 3 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, § 23a ods. 1, 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, ust. § 52 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka, ust. § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka, ust. § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ust. § 39 Občianskeho zákonníka, ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ust. § 504 Obchodného zákonníka, ust. § 506 Obchodného zákonníka, ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pričom na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávky, ktoré postúpenie bolo preukázané v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch, preto mal za preukázanú aktívnu legitimitáciu žalobcu. Predmetnú zmluvu súd hodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, a preto aplikoval na ňu zák. č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom konštatoval, že takýto záver je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 3.12.2007 vyplynulo, že ku dňu 21.11.2006 bola splatná celá pohľadávka žalobcu, keďže v uvedený deň došlo k vypovedaniu zmluvy. Tejto skutočnosti zodpovedá aj údaj o počte dní omeškania k rozhodujúcemu dňu 21.11.2007, ku ktorému bola pohľadávka voči žalovanej vyčíslená. Trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah aplikovať, tak začala plynúť najneskôr dňa 22.11.2006 a uplynula dňa 22.11.2009. Nárok žalobcu voči žalovanej je premlčaný, keďže žaloba bola na súde podaná dňa 16.8.2012. Žalobca si svoj nárok voči žalovanej uplatnil z titulu toho, že so žalovanou uzatvoril Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Žalovaná túto Dohodu podpísala dňa 22.9.2009. Napriek tomu, že v čase podpisu predmetnej Dohody nemala byť pohľadávka žalobcu premlčaná, v bode 3.1 Dohody je uvedené, že žalovaná vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. V danom prípade totiž

ide o vopred naformulovaný obsah Dohody. Samotné uznanie dlhu je spojené s Dohodou o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že žalovaná si bola vedomá dôsledkov uznania dlhu, najmä predĺženia premlčacej doby v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zamestnanec žalobcu sám vyhľadal žalovanú za účelom podpisu Dohody, teda iniciatíva k uzatvoreniu takejto Dohody nevychádzala od spotrebiteľa. Spotrebiteľ, ktorému išlo najmä o to, aby mohol uhradiť dlh v splátkach, keďže sociálna situácia mu nedovoľovala uhradiť dlh naraz, musel podpísať celý formulár, pričom je zrejmé aj z výpovede žalovanej, že význam obsahu formulára jej nebol úplne zrejmý. Vzhľadom na takto formulovaný obsah a okolnosti podpisu Dohody súd vyslovil vážne pochybnosti o tom, či ide o skutočný prejav vôle žalovanej uznať dlh. Dohodu o splátkovom kalendári a uznaní dlhu súd považoval za dodatok k formulovanej štandardnej zmluve a právny režim takto formulovanej zmluvy definovaný v čl. 3 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nevyhnutne musí dopadať aj na túto Dohodu. Súd postup žalobcu vyhodnotil za rozporný s dobrými mravmi, pretože podpisom takejto formulárovej Dohody žalovaná ako spotrebiteľ zhoršila svoje zmluvné postavenie dohodnuté v pôvodnej zmluve, a to v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Je nelogické, aby spotrebiteľ, ak by mal vedomosť o stave vecí, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej doby. Išlo o znevýhodnenie spotrebiteľa výlučne v prospech dodávateľa, predložením vopred pripraveného tlačiva na podpis spotrebiteľovi. Uznanie záväzku žalovanou bolo vykonané na predtlačí žalobcu, pričom listina bola označená ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa či už písomne alebo ústne, telefonicky či iným spôsobom upozorňovaný, keď nie až zastrášaný, možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto Dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. V ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie prehlásenie podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše keď samotná dohoda je vypísaná vo všetkých bodoch zástupcom druhej strany. Súd preto predmetnú spotrebiteľskú vec podrobil súdnej kontrole nekalých obchodných praktík. V prípade, že žalobca uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takémuto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Zámer žalobcu dosiahnuť vymožiteľnosť pohľadávky podpísaním Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 26.6.2009, ktorú podpísala žalovaná, súd hodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Uznanie dlhu žalovanou súd považoval za právne neúčinné, pretože žalovaná nemala vedomosť o následkoch uznania dlhu, ktoré je zakomponované do Dohody o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovanej uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach so žalobcom. Z uvedeného je zrejmé, že pri dostatku informácii by žalovaná uvedenú Dohodu spojenú s uznaním dlhu nepodpísala. Žalobca v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti predložil žalovanej na podpis formulár, ktorý žalobca používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov a údaje o dlžníkoch sú následne do formulára dopisované rukou, pričom dlžník, ak podpisuje takúto Dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol možnosť uhrádzať svoj dlh v splátkach. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný žalobcom, nie však žalovanou ako spotrebiteľom, ktorá obsah formulára nemôže nijako ovplyvniť. Žalobca navyše sám vyhľadal žalovanú v mieste jej trvalého bydliska, pričom táto skutočnosť je nepochybná, lebo vyplýva jednak z výpovedí žalovanej a zároveň ako miesto uzavretia Dohody je uvedená obec trvalého bydliska žalovanej. V dôsledku takéhoto konania mohla byť žalovaná konfrontovaná rodinnými príslušníkmi alebo aj blízkymi spolubývajúcimi a aj pôsobenie tohto prostredia mohlo ju ovplyvniť v správaní, výsledkom ktorého bolo podpísanie formulárovej predtlače uznania dlhu a uzatvorenia splátkového kalendára s cieľom čo najskoršieho odchodu pracovníka žalobcu a nevyvolávania akýchkoľvek domnienok v súvislosti s jeho zotrvaním v domácom prostredí žalovanej, ktorý úkon pod vplyvom uvedených faktorov mohol byť vykonaný bez náležitého oboznámenia sa s jednotlivými ustanoveniami dohody, a tak v konečnom dôsledku k zaviazaniu sa k ďalším povinnostiam, ktoré jej osobne nevyplývali zo žiadnej zmluvy a súčasne vyvolaniu právnych následkov vyplývajúcich z príslušných právnych predpisov, o ktorých žalovaná ako priemerne informovaný spotrebiteľ nemohla mať vedomosť. Zo samotného znenia Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je zrejmé, že ide o formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok žalovanej strane vo forme povolenia splátok dlhu, no jeho skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie žalobného nároku.

Naviac dopredu pripravený text v podobe formulára je vytlačený drobným písmom, čo spôsobuje, že bežný priemerne informovaný spotrebiteľ si tento text dôkladne neprečíta. Aj v prípade, že by uvedený text prečítal a nemá právnické vzdelanie, ťažko možno predpokladať, že by si mohol byť vedomý právnych dôsledkov uznania dlhu. Ďalej súd poukázal na skutočnosť, že ak mal žalobca skutočne eminentný záujem na úhrade záväzku žalovanou, ktorý možno vyvodiť práve z jeho iniciatívy vyhľadať ju osobne za účelom uzavretia splátkového kalendára a dojednania splátok, a tým akéhosi aktu ústretovosti z jeho strany voči žalovanej, no za súčasného dojednania straty výhody splátok v prípade ich nesplácania podľa splátkového kalendára, za stavu, keď žalovaná splátkový kalendár nedodržiavala a tým sa stal splatný celý žalovanou uznaný dlh, podal návrh po viac ako troch rokoch s uplatnením úroku z omeškania za celé obdobie. Celé toto konanie vrátane zabezpečenia uznania záväzku možno hodnotiť ako konanie prinajmenšom špekulatívne s cieľom zabezpečenia exekučného titulu a následného vedenia exekúcie voči žalovanej na pohľadávku, ktorá síce je tvorená dlžnou istinou ku dňu postúpenia, no príslušenstvom pohľadávky spočívajúcom jednak v úrokoch z omeškania za niekoľko rokov omeškania, ako aj v trovách konania, a to najmä trovách právneho zastúpenia, ktorá suma môže v konečnom dôsledku niekoľkonásobne prevýšiť dlžnú sumu, ktorú by v konečnom dôsledku musela žalovaná uhradiť. Ak by žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou, nepoužil by jeden formulár, ktorý obsahuje Dohodu o splátkach ako dvojstranný právny úkon, zároveň uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon a prípadne ešte aj pristúpenie k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka. Takto vytvorený formulár pôsobí na spotrebiteľa mäťúco, pričom možno predpokladať, že práve to je jeho účelom. Keďže súd zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 26.6.2009 vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, lebo pri uzavretí predmetných dohôd neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti, tak ako sa nimi súd zaoberal a uviedol vyššie a ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, a teda absolútne neplatný, súd neposkytol ochranu takto uplatnenému právu a žalobu voči žalovanej zamietol. Žalovaná sa zriekla práva na náhradu trov konania, a preto aj keď bola vo veci úspešná, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrhu vyhovel, prípadne ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na ust. § 110 ods. 1 a ust. § 558 Občianskeho zákonníka s tým, že dňa 26.6.2009 žalovaná podpísala Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej uznala svoj záväzok voči žalobcovi vzniknutý zo Zmluvy o úvere č. 1027857 uzavretej dňa 24.11.2005 so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. vo výške 275,28 eur s prísl. čo do dôvodu a výšky a zaviazala sa splatiť svoj záväzok. Predmetná Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a príslub dlžníka tento dlh zaplatiť. Zároveň žalovaná potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. V tejto súvislosti žalobca poukázal na čl. 3 bod 3.1 Dohody, v ktorej je jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené, že osoby uvedené v bode 1.2 alebo 1.3 tejto Dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Obsahom Dohody je uznanie dlhu zo strany žalovanej ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktoré nastáva priamo zo zákona je prerušenie plynutia premlčacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začína plynúť nová desaťročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej desaťročnej premlčacej doby v tomto prípade nastal. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v čase podpisu Dohody pohľadávka nebola premlčaná. V danom prípade teda neprichádza do úvahy zamietnutie žaloby z dôvodu premlčania a navyše je nutné na daný prípad aplikovať aj ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka. Uvedená forma Dohody medzi veriteľom a dlžníkom nie je ničím neobvyklým a už vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa. Z vykonaného dokazovania nie je vôbec zrejmé ako dospel súd k záveru, že dohoda o splátkach medzi veriteľom a dlžníkom je nekalá obchodná praktika. Žalobca mal možnosť sa v tomto čase domáhať zaplatenia pohľadávky na súde, čím by sa pohľadávka žalovanej značne navýšila o trovy konania a pohľadávku by žalovaná musela pravdepodobne uhradiť naraz. Žalovaná sa však rozhodla Dohodu podpísať a uhrádzať pohľadávku v splátkach. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že žalovaná si svoje postavenie v čase podpisu Dohody nijako nezhoršila. Spôsob

vyhodnotenia predložených dôkazov súdom žalobca považoval za zarážajúci, kedy súd neprihliadol na jednoznačný dôkaz, že žalovaná sa dohodla s veriteľom na splátkach, zároveň uznala svoj záväzok voči žalobcovi. Žalobca považuje takéto vyhodnotenie listinných dôkazov za bezbrehú a ničím neodôvodnenú ochranu žalovanej ako spotrebiteľa a porušenie zásady rovnosti účastníkov konania, ktorá vedie k tomu, že osoby, ktorým bol poskytnutý úver, tento nakoniec nebudú musieť vrátiť. Takýmto postupom súdu budú veritelia nútení neposkytnúť dlžníkom možnosť splácania dlhu v splátkach, ale okamžite pohľadávky uplatniť na súde. Zároveň žalobca poukázal na skutočnosť, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo/1201/2009 a tiež aj na komentár Občianskeho zákonníka I Komentář, I. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2008.

Odvolací súd podľa § 212 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania rozhodol v tejto veci tak, že rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Skutkové zistenia súdu prvého stupňa boli správne a takisto aj právny záver, ktorý vo svojom rozsudku vyslovil. Odvolací súd sa stotožňuje s týmito dôvodmi. Považuje však za potrebné poukázať na tú okolnosť, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku zo dňa 26.6.2009 obsahovala text, podľa ktorého sa žalovaná v bode 3 zaviazala svoj záväzok uhradiť v mesačných splátkach po 25,- eur s tým, že dátum splátky je 25. deň v mesiaci a dátum prvej splátky je 25.7.2009, pričom podľa bodu 3.3.2 sa žalovaná zaviazala, že ak nebude splácať svoj záväzok podľa dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky. V danom prípade teda celá pohľadávka sa stala splatná 26.7.2009. Ak žalovaná namietala premlčanie žalovanej pohľadávky, potom táto námietka je dôvodná, pretože premlčacia doba uplynula 26.7.2012. Žaloba bola podaná 16.8.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Ak teda súd aj z dôvodu premlčania zamietol návrh žalobcu, potom tak rozhodol v súlade so zákonom, keď nárok žalobcu považoval za premlčaný.

V odvolacom konaní bola žalovaná úspešná, avšak neuplatnila si náhradu trov konania, a preto jej táto priznaná byť nemohla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.